

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 11. De vana gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Junius.

quàm horrenda imago! an non hæc tua est?
si omnia ejus signa non habes, an non sal-
tem aliqua in tua vivendi ratione agno-
scis?

*Examina te, quin tibi aduleris, an non ali-
qua cordis indurati signa in te deprehendas; si
qua invenis, dummodo metuas, malum imme-
dicabile non est.*

Hodie, si vocem ejus audieritis, nolite
obdurare corda vestra. *Psal. 94.*

Quæris, quid sit cor durum, si non ex-
pavescis, tuum est. *Bern. l. 1. de Consid.*

DIES XI.

De Vana Gloria.

I.

INanis gloriæ amore nihil est iniquius:
si enim æstimationem, & laudes homi-
num comparare mihi cupio; contingit id
vel ob naturæ dotes; & hæc frivola quæ-
dam vanitas est: cur enim glorier de bono,
quod à me ipso non habeo, sed commoda-
tò accepi; juxta illud Apostoli: *Quid habes,
quod non accepisti? si autem accepisti, quid
gloriaris, quasi non acceperis? vel ob actio-
nes bonas, & virtutes.* Et hæc vanitas
peri-

periculosa, & iniqua est. Vel enim eae ^[unius] sunt virtutes in speciem, vel verae? si non sunt, nisi in speciem, erubescendi mihi potius, quam gloriandi causam praebent. Si verae sunt, Deus per gratiam suam precipuusearum author est, me non nisi parum ad eas conferente. Si bonas hasce actiones facio ad aucupandam auram popularem, virtutes meae in vitia, & opera bona in peccata degenerant. Si Deo simul, & hominibus placere desidero, forsitan hominibus non placebo, & Deo plane displicebo; nec ullum ab eo sperare meritum possum. Si hominum laudem non quidem sectari cupiam, eam tamen delecter obtenta, meritum quidem non perdo, non parum tamen imminuo.

II. Inanis gloria Deo est injuriosa. Nemo praeter Deum est, quem gloria deceat. *Soli Deo honor, & gloria.* Bonum hoc, cum sibi soli servarit, abalienare non potest. Vult quidem is omnia alia sua bona, imò & semetipsum nobis impertire; gloriae vero suae neminem vult habere consortem: eam dividere velle, est eam ei subtrahere velle. Quicumque vel minimam ejus partem sibi arrogare cupit, eum sacrilegum ejusdem usurpatorem Deus reputat. Deum non agnoscit, qui censet alium esse praeter

1. Tim. 20

Gloriam
meam alteri
non dabo.

Isa. 42.

Junius.

rer Deum, qui gloria dignus sit: Deum contemnit, qui favorem hominum non contemnit, quo favorem Dei mereatur, non nisi hoc pretio comparandum. Præterea injuriâ Deum afficit, qui mavult ab hominibus, quàm Deo æstimari: si quid enim ago ad captandam hominum æstimationem, Dei æstimatione excido; hoc est, in periculum conijcio æstimationem illam, quæ veri meriti est regula, ad aucupandam inanem, frivolum, cæcæ æstimationem, quæ nec felicior, nec melior, sed potiùs ab eo tempore, quo eam quæro, deterior, & quod consequens est, infelicior me reddit. Dignum sanè tali dementia præmium, quæ respectus hominum divinæ præfertur voluntati.

III. Inanis gloria homini funesta est, idcirco, quòd multas difficultates eum subire cogat. Gratia plures austeritates subeundas non injungit generosissimis penitentibus, non plus sollicitudinis, & moderationis inspirat ferventissimis Religiosis; non majores labores imponit viris Apostolicis, quàm inanis gloria suis mancipijs. Præterquam quòd futilis hæc gloria, quæ hominem omnibus hisce supplicijs subijcit, omnibus illorum fructibus privet.

Que-

Quemadmodum enim, ut scriptura ait, Junius non nisi ventū seminavit, sic nihil nisi venturum meriti. Verū non duntaxat eum laborum suorum fructu privat, omnibusque spoliat meritis, quæ consequi poterat; sed & bonum in malum convertit, & quod meritum asserre poterat, damnationem creat: inanis gloriæ amor invenit arcanum quoddam, hominem ad inferorum pænas detrudendi per viam, per quam eum evehere ad Cælum poterat. An funestius quid excogitari potest? possūmne nimium horrore concipere à vitio, quod fructus tam acerbos parit?

Frequenter Deo dico cum Propheta in occasionibus, quæ inanem tibi gloriam inspirare possunt: Non nobis, Domine, non nobis; sed nomini tuo da gloriam.

Soli Deo honor, & gloria. 1. Tim. 1. 17.

Qui pro virtute, quam agit, humanos favores desiderat, rem magni meriti vilis precio venalem portat. *Greg. c. 8. Moral.*

